

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 24-012

De aanklager van de KNZB is op 12 maart 2024 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 95073 op de klacht van de aanklager van de KNZB:

Datum uitspraak: 8 maart 2024
Wedstrijd: ZPC Woerden H1 – De Fuut H1, gespeeld op 2 maart 2024
Overweging: Vast is komen te staan dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan een strafbare handeling als bedoeld in artikel L9.1 Tuchtreglement, namelijk: onbeheerst/onbesuisd/ongecontroleerd of ruw spel.
Uitspraak: Met ingang van 8 maart 2024 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor de beklaagde als vaste speler staat of wordt opgegeven 2 bindende competitiewedstrijden moet spelen.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van de beklaagde behandeld op 25 maart 2024. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, voorzitter, mr. F.L. Cavalje-van der Ham, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.

2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift van de aanklager en de aanvullende verklaringen van de beklaagde en van de scheidsrechters G. en H. Ter zitting is (via een Zoom-verbinding) verschenen de aanklager.

3. In het Tuchtformulier maakt scheidsrechter H. er melding van dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan onbesuisd/onbeheerst spel met het risico anderen te verwonden. De scheidsrechter nam waar dat de tegenstander van de beklaagde na een midvoor-midachterduel met een bloedende lip boven water kwam.

4. In zijn verweerschrift voor de Tuchtcommissie verklaart de beklaagde voor zover van belang:

“Blauw was op dit moment de aanvallende partij en wij verdedigden. Wij spelen een zone verdediging, waarbij een of een aantal spelers terugkomen om de midachter te helpen. Op dat moment lag ik op de midachter positie. De bal werd gespeeld naar de midvoor positie. Deze had de bal vast, waarna er 3 spelers van wit (midachter en twee terugkomende spelers) proberen de bal te onderscheppen. Hierdoor lagen er 3 spelers van wit en 1 van blauw op een kluitje. Hierdoor verdween de speler van blauw onder water met de bal, waarna scheidsrechter G. een vrije worp toekende aan wit. Dit omdat de bal in zijn ogen onder water werd geduwd door de blauwe speler. Hierna werd de bal snel terug gespeeld naar de keeper. Ongeveer op hetzelfde moment komt de blauwe speler weer boven water en deze geeft een fysieke reactie richting een van de witte spelers voor hem, dan wel de scheidsrechter. Het is niet geheel duidelijk of dit als een klap bedoeld was of als een soort gebaar naar de scheidsrechter. Hij raakt in geen geval een witte speler. Scheidsrechter G. beoordeelde dit als commentaar of als een slaande beweging, dat is nu niet geheel duidelijk. Hiervoor kreeg deze blauwe speler een UMV van scheidsrechter G. Hierna verlaat de blauwe speler het zwembad en is het spel hervat. Na een halve aanval van wit, waar ik dus ook aan deelnam, fluit scheidsrechter H. het spel stil, want de blauwe speler met een UMV komt weer terug in het zwembad en geeft aan bij scheidsrechter H. dat hij een bloedlip heeft. Deze overlegt met scheidsrechter G. Hierna geeft scheidsrechter G. mij een rode kaart. Hij geeft hierbij aan dat hij niet weet waarom dit is, maar dat scheidsrechter H. iets gezien zou hebben. Hierna ben ik gaan douchen en heb daar nog gesproken met de blauwe speler die ook een rode kaart heeft gehad. Deze gaf aan dat hij er niks van begreep, omdat er in zijn ogen niks gebeurde. Hij gaf aan wel vaker een bloedlip te hebben en te overwegen een beetje aan te schaffen. Ook gaf hij aan dat de bloedlip niet ontstaan was tijdens de hierboven beschreven situatie maar eerder, maar dat hij enkel wou dat het op het formulier genoteerd zou worden.”

5. In haar beslissing van 8 maart 2024 overweegt de Tuchtcommissie dat vast is komen te staan dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan onbeheerst/onbesuisd/ongecontroleerd of ruw spel, met als toelichting dat zij het rapport van de scheidsrechter volgt, waarin beschreven staat dat er sprake was van onbesuisd/onbeheerst spel tijdens een midvoor-midachter-duel. De Tuchtcommissie acht hiervoor een schorsing van 2 wedstrijden passend.

6. In zijn beroepschrift schrijft de aanklager dat vaststaat dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan wangedrag, te weten onbesuisd spel. Door dat onbesuisde spel heeft de beklaagde een tegenspeler letsel toegebracht, te weten een gat in zijn lip (DWF en rapport scheidsrechter), aldus de aanklager. Uit de uitspraak blijkt niet dat de Tuchtcommissie bij de strafbepaling het door de scheidsrechter in het rapport vermelde letsel heeft meegewogen. Dat letsel is aangetekend op het wedstrijdformulier met de vermelding dat het letsel door Wit 2 (de beklaagde) is veroorzaakt. De door de Tuchtcommissie gehanteerde strafmaat in deze kwestie acht de aanklager om die reden niet adequaat. Gezien de (omstandigheden van de) casus dient de sanctie zwaarder te zijn dan hetgeen waartoe de Tuchtcommissie de beklaagde veroordeelde, aldus de aanklager. De ook door de Tuchtcommissie gehanteerde Straftabel geeft aan dat letsel als strafverzwarende omstandigheid dient te worden aangemerkt. De indicatie daartoe in de Straftabel is in de visie van de aanklager een verhoging van de straf met twee tot vier wedstrijden. De Tuchtcommissie heeft dat zonder nadere onderbouwing achterwege gelaten. De aanklager verzoekt de Commissie van Beroep het beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de Tuchtcommissie te vernietigen en zelf in de strafmaat te voorzien.

7. Scheidsrechter G. heeft aanvullend verklaard:

“Hierbij toch een kort verslag van wat er volgens ons gebeurde tijdens de wedstrijd. De UMV aan blauw 5 [naam speler] is gegeven daar hij na een scrum onder water als eerste boven water kwam en een slaande beweging naar [naam van de beklaagde] (wit 2) maakte. Er lagen geen andere spelers binnen een armlengte. Het duel vond uitsluitend tussen B5 en W2 plaats. De slaande beweging werd door mij beoordeeld als onbesuisd spel en dus rood. Collega van H. had wit 2 een UMV gegeven, eveneens voor onbesuisd. Hij zag wit 2 na fluitsignaal toch doorspelen legde het spel direct stil, omdat schijnbaar niet duidelijk was dat beide spelers rood hadden gekregen. Beide spelers kregen in het 3de kwart op 2.40 een rode kaart (zie wedstrijd formulier) Beide spelers hebben het zwembad verlaten alleen blauw 5 kwam na douchen weer terug en ging op de spelersbank zitten. In mijn ooghoeken zag ik hem zitten, stopte de wedstrijd en verzocht blauw 5 het zwembad per direct te verlaten. Hij liet toen zien dat hij een bloedlip had. Gaf aan dat hij zich moest melden bij de EHBO-post van het zwembad om er naar te laten kijken.”

8. De beklaagde heeft in reactie hierop – voor zover voor deze uitspraak van belang - in een bericht van 24 maart 2024 aan de Commissie van Beroep verklaard:

“Het eerste gedeelte van het verslag klopt. Er was een midvoor-midachter situatie. Een scrum ken ik zelf niet uit het waterpolo, dus ik weet niet goed wat daarmee bedoeld wordt. In mijn ogen werd de bal naar de midvoor geplaatst, waarna wij een vrije bal ontvingen voor het duwen van de bal onderwater ofwel afhouden. Dat was niet geheel duidelijk. Daarna maakte blauw 5 een armgebaar. Volgens de scheidsrechter een slaande beweging. Volgens mij was het meer een wegwuifgebaar richting de scheidsrechter. Als ik namelijk, zoals de scheidsrechter beschrijft, binnen een armlengte zou liggen, zou hij mij toch zeker geraakt hebben? In ieder geval, hij kreeg een rode kaart van dhr. G. is blauw 5 vertrokken uit het zwembad. Het spel is toen weer gestart. Ik heb toen zeker nog 2 aanvallen meegespeeld. Hierna kwam blauw 5 weer terug in het zwembad waarna hij naar de jurytafel is gelopen om te melden dat hij een bloedlip had. Hierna is hij op de bank gaan zitten, waarna de scheidsrechter het spel stil floot. Er ontstond een gesprek met de scheidsrechters en blauw 5. Hierna kreeg ik plots een rode kaart. Ik had dus zeker alweer een minuut meegespeeld. Het feit dat dit op 2:40 op het formulier staat, komt omdat de tijd van de scheidsrechter teruggezet moest worden naar het moment van de rode kaart van blauw 5. Je kan op de tablet niet, zoals op de oude formulieren, regels doorhalen of iets dergelijks. Dit kan de jurytafel bevestigen. Ik ben hierna gaan douchen, samen met blauw 5. We hebben het er toen samen over gehad. Hij heeft aan mij aangegeven dat hij niet weet hoe de bloedlip precies ontstaan was.”

9. De Commissie van Beroep zijn geen feiten en omstandigheden bekend geworden op basis waarvan aan de waarnemingen van beide scheidsrechters een andere betekenis moet worden toegekend dan de Tuchtcommissie gedaan heeft. Zowel de beklaagde als zijn tegenstander zijn na een midvoor-midachterduel met een UMV bestraft voor onbesuisd /onbeheerst spel. Scheidsrechter H. nam waar dat de tegenstander van de beklaagde na dat midvoor-midachterduel met een bloedende lip boven water kwam. De scheidsrechter heeft de oorzaak van deze blessure, die opgelopen werd in een worsteling om de bal, niet kunnen vaststellen. Voor de Commissie van Beroep is, zowel uit de stukken als uit hetgeen ter zitting naar voren is gebracht, onvoldoende komen vast te staan dat uitsluitend het handelen van de beklaagde geleid heeft tot de blessure van zijn tegenstander. Evenmin is komen vast te staan dat de beklaagde op enigerlei wijze de intentie heeft gehad om zijn tegenspeler te verwonden. De Commissie van Beroep volgt de mening van de aanklager dat er sprake is van strafverzwarende omstandigheid niet. Met de Tuchtcommissie is de Commissie van Beroep van mening dat het handelen van de beklaagde in als onbesuisd/onbeheerst spel te gelden heeft en dat daarvoor een schorsing van 2 wedstrijden passend is.

De Commissie van Beroep beslist derhalve als volgt:

De Commissie van Beroep bevestigt de bestreden de uitspraak van de Tuchtcommissie van 8 maart 2024.

Nieuwegein, 2 april 2024

mr. J.R. Berculo, voorzitter
mr. F.L. Cavalje-van der Ham, lid
mr. R.W. Brouwer, secretaris